

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg er ked af at måtte sige til ministeren, at hvis jeg har sagt, at vi vil se positivt på sagen, så har jeg læst forkert i mit manuskript, for vi vil se på sagen.

Og så kunne jeg godt tænke mig at spørge om – og hvis det ikke skal besvares her, så vil jeg i hvert fald gerne have, at det går videre – hvordan det ligger med de forhandlinger om at få Storbritannien med i det nye krigsforsikrings-selskab.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er jeg jo ikke så velbevandret i det dér med at lave aftaler her på Christiansborg, og der er mange aftaler, jeg sådan set helst var foruden, men når man i fuld offentlighed har taget et medansvar for at indgå en aftale om at likvidere en fond eller en forsikringsordning, som vi sådan set var imod, og på den måde skaffer et provenu til statskassen, var det så ikke en god idé, at regeringen spurgte aftaleparten om, hvad de mener, inden man forpligter sig til at give de 2 mia. kr. ud i gen?

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Til hr. Kai Dige Bach skal jeg sige, at jeg ikke kan redegøre for det spørgsmål, som er stillet til den britiske regering. Der er jo indgået en gunstig reassuranceaftale på den gamle ordning, og vi stiller nu et spørgsmål om, hvordan det i givet fald kan se ud i fremtiden. Det vil vi på et tidspunkt, forhåbentlig snarest, kunne sige noget mere kvalificeret om, end det nu er muligt.

Til hr. Frank Aaen: Det kan da godt være, at der er kommunikationsproblemer. Jeg har svært ved at se en modsætning i forhold til det synspunkt, der er udtrykt i finanslovsforståelserne om, at man delvis skal likvidere krigsforsikringsordningen. Der var jo tale om, at der skulle et vist provenu til statskassen, men der har ikke været nogen aftale om, at ordningen skulle nedlægges. Der har ikke været nogen aftale om, hvornår den skulle nedlægges, men om, at der skulle et provenu i statskassen. Derfor kunne ordningen godt køre videre.

Det, vi foreslår nu, er, at ordningen helt nedlægges, og til gengæld foreslår vi, at der bliver lavet en hvilende krigsforsikring. Og en hvilende krigsforsikring er jo ikke ensbetydende med, at der skal udbetales penge. Det er ensbetyden-

de med, at der kan tages stilling til det spørgsmål i en sådan fremtid, som vi forhåbentlig ikke vil møde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil gøre ministeren opmærksom på, at lovforslagets tekst udtrykkelig er, at man forpligter sig til; det er ikke noget, der siden skal tages stilling til, så skal loven i hvert fald ophæves. Det var punkt 1.

Punkt 2: Det er rigtigt, at der undervejs i forhandlingerne forelå nogle dokumenter, der antydede en måde, som den her forsikringsordning kunne omlægges på; men den eneste model, jeg kan erindre, der minder om det her, indbefattede, at staten og alle andre, der fik penge udbetalt, i givet fald skulle forpligte sig til at indskyde det samme beløb én gang til.

Her er det jo sådan, at det kun er staten, der påtager sig en forpligtelse, hvorimod alle de private indskydere bare løber med pengene. Og jeg må sige det én gang til: Det er ikke bare en kommunikationsfejl.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 226: Forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse og lov om stempelafgift.
Af erhvervsministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 16/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Godt uddannede medarbejdere og rimelige omkostninger er væsentlige faktorer for at drive virksomhed i en situation med stadig stigende konkurrence.